என்பதற்குச் சரியான தமிழ்ச் சொல்தான் வக்காலத்து என்பதாகும். அவர் காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்தான் வக்காலத்து வாங்கியிருக்கிறார் .வக்காலத்து என்ற சொல் ஆங்கிலத்தில் இருக்கும் Advocating என்ற வார்த்தைக்குத்தான் வரும். * * * * * * * * *

Thiru K. VINAYAKAM : He cannot talk like that. 'Vakalat' is a Hindi word.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்ற முறையில் எழுந்து, மற்றொரு உறுப்பினர், திரு. கே. விநாயகம் அவர்களுக்கு * * * * என்று பேசுவது முறையாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு உறுப்பினர்களுடைய மதிப்பை அறிந்துதான் மற்ற உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும். இரண்டுக்கும் ஒரே பொருள்தான் என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால். * * * * * என்று பேசுவது முறையாக இருக்காது. திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் கூறிய வார்த்தை கனம் அங்கத்தினருடைய மனதைப் புண்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருப்பதால், அந்த வார்த்தையைச் சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விடுகிறேன்.

Thiru K. VINAYAKAM : As a mark of protest against this kind of insinuation against the class of Advocates and as a mark of displeasure about the ruling, we stage a walkout.

(ஆளும் கட்சியில் சிலர் : "போ, போ ".)

Thiru K. VINAYAKAM : This is the type of people we have got in this House. We are ashamed.

Thiru R. PONNAPPA NADAR : This is the sort of treatment meted out to us.

(காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் அவையை விட்டு வெளிநடப்பு செய்தனர்).

(6) அறிக்கை அளித்தல்.

அரிசன நலத் துறை பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

Thiru S. AGNI RAJU : Sir, I rise to present the report of the Committee on Estimates on Harijan Welfare Department (Fifth Report).

(7) 1969–70–ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1969–670–ம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு. இப்போது இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் அவை முன் இருக்கின்றன. காலையில் கூட்டுறவு மானியத்தை எடுத்துக் கொண்டு, மாலையிலே அரசுப் போக்கு வரத்து மானியத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவாகியிருக்கிறது. ஆகவே, முதலில் கூட்டுறவு பற்றிய மானியக் கோரிக்கையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவருவார்கள்.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

(அ) கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு.

மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

"கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,74,04,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

திரு. பி. வேலுசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு முறையில் புதிதாக மாறுதல் செய்யக் கோரி விவாதிக்க.—

"கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,74,04,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy and point out the need to take immediate and active steps to prevent the malpractices in the Co-operative Sector, I move the cut motion standing in my name—

"That the allotment of Rs. 3,74,04,700 under Demand No. 19 —Co-operation—be reduced by Rs. 100."

திரு சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு சகலவிதமான வரிகளிலிருந்தும் விலக்களிக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க.—

"கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,74,04,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வட ஆர்க்காடு மாவட்ட கூட்டுறவு மார்க்கெடிங் சொஸைட்டியில் 1965-66 முதல் கணக்குகள் தணிக்கை செய்யாமலிருப்பதைப் பற்றி விவாதிக்க.—

"கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,74,04,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் உரையாற்றுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையின் 1968-69 ம் ஆண்டு, ஓராண்டு நிர்வாகம் பற்றிய விளக்கவுரை* இன்று உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர, கூட்டுறவுத் துறையில் வட்டாரங்களில் கூட்டுறவு வங்கி வசதிகளை அளிப்பதற்கான கொள்கை விளக்கக் குறிப்பும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைக்கின்ற முறையில் பொதுவான கண்ணோட்டத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 22 ஆயிரம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறை என்று சொல்லுகின்றபொழுது கூட்டுறவுத் துறையில் நடக்கின்ற தொழில்கள், கூட்டுறவுத் துறையில் நடக்கின்ற நிறுவனங்கள் என்ற முறையில் இருக்கின்றன. அவை பொதுத் துறையைச் சேர்ந்தவைகளும் அல்ல, தனியார் துறையைச் சேர்ந்தவைகளும் அல்ல. இவை இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட இடையில் இருக்கும் துறைகளாகும். இன்றைக்கு நாட்டில் 22 ஆயிரம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்இருக்கின்றன என்றால்

* 236-248-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

அவைகளை நான்கு வகையான கண்ணோட்டத்துடன்தான் பார்க்க முடியும். இவைகளைப் பிரிக்கின்ற பொழுது, இந்த நிறுவனங்கள் என்னென்ன வகையில் வேலை செய்கின்றன, என்னென்ன பணிகளைச் செய்கின்றன என்று பார்த்தால் நான்கு வகையான தொழில்களைச் செய்து வருகின்றன.

முதலாவதாக, விவசாயப் பண்ணைகள், அவை பூரண வெற்றியடைந்து விட்டன என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் நான் இல்லாமல் இருக்கிறேன். அவை பூரண வெற்றியடையவில்லை என்பதை ஓரளவு வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். விவசாயத் துறை என்று சொல்லுகின்றபொழுது கூட்டுறவுச் சங்கங்களே நேரடியாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு, நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு வருவதைத்தான் சொல்கிறேன். இதைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, இதில் எது வெற்றி, எது தோல்வி என்பதை விளக்கவும் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுத் துறையிலோ, கூட்டுறவுத் துறையிலோ, எப்போது வெற்றியடைந்ததாகச் சொல்ல முடியும் என்பதை விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எது வெற்றி, எது தோல்வி என்பதை மறைந்த முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். "இந்தத்துறையில் நடக்கின்ற நிறுவனங்கள் வெற்றியடைந்தாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், முதலாவதாக பொதுமக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய வகையில் நடைபெற வேண்டும். இரண்டாவதாக, இந்த நிறுவனங்களுடைய வரவு செலவுக் கணக்குகளைப் பார்க்கின்றபொழுது, மிச்சம் வர வேண்டும்;" என்பதைத் தான் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இலாபம் என்று சொல்ல முன்வரவில்லை. மிச்சம் வரவேண்டும் தனியாருக்குத்தான் இலாபம் உண்டு, நட்டம் உண்டு. அரசுக்கு இலாபமும் இல்லை, நட்டமும் இல்லை. ஆகவேதான் அதை மிச்சம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வருவாய் என்றும் சொல்லலாம். இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் நான் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, விவசாயப் பண்ணைகள் ஓரளவுக்கு வெற்றியடைந்துவிட்டதாகச் சொல்ல முன்வரவில்லை.

முற்பகல் 10-30

இரண்டாவதாக, கூட்டுறவுத் துறையில் நடக்கின்ற தொழிற்சாலைகள், மூன்றாவதாக, கூட்டுறவுத் துறையில் நடக்கின்ற வாணிபங்கள் அல்லது பண்ட மாற்று நிறுவனங்கள். வாணிபத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் பண்டமாற்றுத் தொழிற்சாலைக்கும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குமிடையே உள்ள கருத்து வேறுபாடு என்னவென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தொழிற்சாலை என்றால் ஒரு தனிப் பொருளை எடுத்து வேறு ஒரு பொருளாக மாற்றுவது. ஆனால் பண்ட மாற்றுச் சங்கங்கள் ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளாக மாற்றுவது இல்லை. ஒரு பொருளை வாங்கி அதையே சிறிது அதிகவிலைக்கு விற்று இடையில் ஆதாயம் பெறக் கூடியவை இந்தப் பண்ட மாற்றுச் சங்கங்கள். இந்தப் பண்டமாற்று சங்கங்கள் அல்லது வணிகச் சங்கங்கள், வணிக நிறுவனங்கள் பற்றித்தான் உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானம் ஏராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிற குறைகள் எல்லாம் பொதுவாக இந்த ரகத்தைச் சேர்ந்த, தினுசைச் சேர்ந்த சங்கங்களைப் பற்றித்தான். இவற்றில் தவறுகள் இருக்கின்றன—கையாடல்கள் இருக்கின்றன—ஒழுங்கீனங்கள் இருக்கின்றன—இன்னும் ஊழல்கள்—ஊழல் என்ற சொல் சட்ட சபையில் பயன்படுத்தக் கூடியதுதானோ என்னவோ—என்பன பற்றி வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பெருவாரியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மூன்றாவதாக, நாம் பார்ப்பது தொழிற்சாலைகளை நடத்துகின்ற சங்கங்கள். சங்கம் என்ற சொல் கூட அவ்வளவு சிறப்பானதல்ல—என்னமோ தர்ம ஸ்தாபனங்கள் நடத்துகிற சாரிடபிள் சொஸைடி—போன்ற தவறான எண்ணம் உண்டாகிறது—மறைந்த முதலமைச்சர் மாமேதை அண்ணா அவர்கள் இதைப் பற்றி மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிறுவனங்களில் மிச்சம் அல்லது இலாபம் வருவாய் வரவேண்டும். அது

தான் இலக்கணம். இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு தொழிற்சாலைகளை நடத்து கிற நிறுவனங்களைப் பார்க்கிறபோது—சில தோல்வியே அடைந்துள்ளன. குறிப்பாக சிமெண்ட் உற்பத்தி தொழிற்சாலை கூட்டுறவு நிறுவனத்தின்கீழ் இருக்குமானால், அது தோல்வியே அடைகிறது. ப்ளாஸ்டிக் பொருள் கூட்டுறவு நிறுவனம் இருக்குமானால் அது தோல்வியே அடைகிறது. ஊசிகளைச் செய்கிற நிறுவனமும் தோல்வியே அடைகின்றன. ஆனால் வேளாண்மை அல்லது விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட—அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரி—கூட்டுறவு முறையில் நல்ல இலாபம் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக சர்க்கரை ஆலையை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையைக் கூட்டுறவுத் துறையில் எடுத்து நடத்தும் போது அதைச் சுற்றியுள்ள ஐயாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விவசாயிகள், ஒரு எக்கர், இரண்டு எக்கர், மூன்று எக்கர் அளவில் கரும்பைச் சாகுபடி செய்து இந்தச் சர்க்கரை ஆலைக்குக் கொடுத்து நன்மை அடைந்து வருகிறார் கள். அதே சமயம் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலையும் லாபத்தை அடைகிறது. மிச்சத்தை அடைகிறது—வருவாயை அடைகிறது. நான் முன்பு சொன்ன இரண்டு இலக்கணங்களும் பொருந்தியதாக இருப்பது விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைகிற கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலை நிறுவனங்கள்தான். நம் மாநிலத்தில் ஓரளவுக்கு இது வெற்றியாக நடைபெறுகிறது. மகாராட்டிர மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண் டால் 20 சர்க்கரை ஆலைகளை கூட்டுறவுத் துறையில் திறந்திருக்கிறார்கள். இவற்றினால் விவசாய மக்களுக்கு நன்மையும் ஏற்படுகிறது. தொழில் நிறுவனமும் லாபம் பெறுகிறது.

இப்படி மூன்று வகையான கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பற்றிச் சொன் னேன். கடைசியாக உள்ளது பண உதவி அளிக்கும் சங்கங்கள். இவை பற்பல பிரிவுகளில் இயங்குகின்றன. சிலபேர் வங்கிகள் என்கிறார்கள். லாண்டு மார்ட்கேஜ் பாங்க் என்றும், சென்ட்ரல் பாங்க் என்றும் சொல்லு கிறார்கள். நீண்ட காலக் கடன் அளிக்கும் வங்கிகள், குறுகிய காலக் கடன் அளிக்கும் வங்கிகள் என்று இருக்கின்றன. ரூரல் பாங்க் என்றும் இருக் கிறது. திண்டிவனம் அர்பன் பாங்க் என்று இருக்கிறது. இவை எல் லாம் க்ரெடிட் சொஸைட்டிகள்—பெயரைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவை யில்லை. இவை எல்லாம் பண உதவி செய்கின்ற நிறுவனங்கள், இவை பெருவாரியாக வெற்றி அடைந்திருக்கின்றன . காரணம் இந்த நிறுவனங் கள் தொழிலை நடத்துவது இல்லை. நடத்துகின்றவர்களுக்குப் பண உதவி அளித்து கொடுத்த பணத்தை சிறிது வட்டியோடு சேர்த்துத் திரும்ப வசூல் செய்கிறது. அது போலவே விவசாயத்தை நடத்துவது இல்லை. விவ சாயத்தை நடத்துகிறவர்களுக்குப் பண உதவி அளித்து அவர்களை ஊக்கு விக்கிறது. அதே போல் வீடுகளைக் கட்டுவது இல்லை. வீடு கட்டுகிற தொழி லில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவுகிறது. இப்படி பண உதவி செய்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெரும்பாலும் வெற்றி அடைந் திருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் கொள்கை அளவில் இதை விஸ்தரித்து மக்களுக்கு மேலும் அதிக அளவில் உதவி செய்ய அரசு முடிவு செய் திருக்கிறது.

கூட்டுறவுத் துறையில் மட்டுமல்ல. மனித சமுதாயத்தில் உள்ள எல் லாத் துறைகளிலுமே—எதில் நமக்குத் தோல்வி ஏற்படுகிறதோ அதி லேயே மேன்மேலும் தோல்வி அடைய நாம் முயற்சிகளைச் செய்யக் கூடாது. எந்தத் துறையில் வெற்றி அடைகிறோமோ அதில் தொடர்ந்து சென்று மேலும் மேலும் வெற்றி அடைவதுதான் சிறந்தது. அந்த முறையில் பண உதவி செய்கின்ற நிறுவனங்கள் மூலம் வெற்றி ஏற்படுகிற காரணத்தினால் அதை எல்லா வட்டாரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கின்ற ஒரு முடிவு மேற் கொண்டு திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அதை உங்கள் முன்னாலே படித்துவிட விரும்புகிறேன்.

கிராமங்களில் உள்ள விவசாயப் பெருமக்கள் கூட்டுறவு வங்கிகளில் இருந்து கடனுதவி பெறுவதில் பல இடர்ப்பாடுகள் உள்ளன. மாவட்ட நிலையிலுள்ள கூட்டுறவு வங்கிகள், வட்டத் தலைநகர்களில் மட்டுமே இப் பொழுது இயங்குகின்றன. எனவே கடன் வசதிகளை நாடிச் செல்லும் கிராம மக்கள் நெடுந்தொலைவு அலைய வேண்டியிருக்கிறது. உழவுக்கு

உதவும் கடன் தொகை, உழவர்கள் கைக்குக் கிடைப்பதற்கு வகை செய்வதில், காலதாமதமும், பணவிரயமும் ஏற்படுவதாக குறை கூறப்படுகின்றது. பருவத்தே பயிர் செய்தல் வேண்டும் எனவே, பருவங்கடந்த உதவி பயனற்ற உதவியாகி விடுகிறது. ஆதலால், உழவர்களுக்குக் கடனுதவி அளிப்பதில் ஏற்படும் காலதாமதம், அறவே தவிர்க்கப் படுதல் வேண்டும்.

கிராம மக்களுக்கு எளிதில் கிட்டும் வகையில் வங்கிகளை அமைத்தலே இந்த இடர்பாடுகளைக் களையும் வழியாகும். வங்கிகளில் பணம் போட்டு எடுக்கும் பழக்கமும் கிராம மக்களிடையை விரைவில் பரவ வேண்டும். "ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு வங்கி" என்ற குறிக்கோளை எய்தும் வகையில், முதற்படியாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியப் பகுதியிலும் கூட்டுறவுத் துறை வங்கிகள் செயல்பட வேண்டும் என தமிழ் நாடு அரசு கருதுகிறது. "மாநிலக் கூட்டுறவு நில அடைமான வங்கி"யுடன் (The State Co-operative Land Mortgage Bank) இணைந்துள்ள "முதல் நிலை வங்கிகள்" (Primary Bank) வட்டத் தலைநகர்களில் மட்டுமே உள்ளன. வட்டார (பிளாக்) அளவில் கிளைகளை அமைத்து வங்கி வசதிகளைப் பெருக்குமாறு கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளைக் (The Co-operative Central Bank) கேட்டுள்ளோம். ஆனால், இதில் போதிய முன்னேற்றம் இன்னும் காணப் படவில்லை.

வட்டார அளவில் வங்கி வசதிகளைப் பெருக்குவதற்குக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளால் இயலாது போனால், கூட்டுறவுத் துறையில், "வட்டார வங்கிக் கழகங்களை" (Primary Banking Societies) அமைத்தாக வேண்டும் என்பதைத் தவிர, இன்று நிலவும் குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு வேறு வழியில்லை.

வட்டார அளவில் இயங்கும் இவ் வங்கிகள் செயல்படத் தொடங்கி விடில், உழவர்களுக்குக் கடனுதவி கிடைப்பதில் உள்ள காலதாமதம் மறைந்துவிடும். கடனுதவி நாடும் மக்கள் நெடுந்தொலைவு அலைய வேண்டிய தொல்லையும் நீங்கும். அத்துடன், கிராம மக்களிடையே "வங்கிப் பழக்கம்" பரவும்.

எனவே, தமிழகத்திலுள்ள 375 ப்ளாக்குகளில்—இரண்டு மூன்று மலைப் பிரதேசங்களில் இருக்கிற காரணத்தினால் அவை நீங்கலாக—மற்ற வட்டாரங்களில் வட்டாரத்திற்கு ஒரு வங்கி என்று முதலில் தொடங்கி அதனால் விவசாய மக்களுக்கு விரைவில் பணம் கிடைக்கச் செய்து நாளடைவில் மேல் நாடுகளில் இருப்பதைப் போல் ஊருக்கு ஒரு வங்கி என்கிற இறுதி லட்சியத்தை அடைவதற்கு இன்றைக்கே முதற்படியாக செயல்பட அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

கடைசியாக, இந்த விவாதத்தை நான் தொடங்கி வைக்கிறபோது ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மறைந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வரவுசெலவுத் திட்டத்தை இந்தப் பேரவையில் அளித்த போது திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். உறுப்பினர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமலும், தாக்கிப் பேசாமலும் கருத்துக்களைப் பற்றி பேசுவது சிறந்தது என்று அவர் குறிப்பிட்டதை உறுப்பினர்களுக்கும், எனக்கும் நினைவு படுத்திக்கொள்கிறேன். ஏராளமான வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பற்றிப் பேச முடியும். சென்ற ஆண்டு விளக்க உரை இருக்கிறது, அதைப்பற்றிப் பேச முடியும். வட்டாரத்திற்கு ஒரு வங்கி என்கிற திட்டமிருக்கிறது, அதைப்பற்றிப் பேச முடியும்.

ஒரு வட்டாரத்திற்கு ஒரு வங்கி என்ற முறை புதிதாகக் கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றிப் பேச முடியும். இன்னும் உங்கள் கருத்துக்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அதைப்பற்றிப் பேசமுடியும். ஊழல்கள், கையாடல்கள் இவற்றைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது தனிப்பட்ட எவர்பற்றியும் பெயர் குறித்துச் சொல்லாமல், பொதுவாகவும் சொல்லாமல்—அவற்றைப் பற்றி யெல்லாம் எனக்கு எழுதியனுப்

பினால் நான் நிச்சயமாகக் கவனிப்பேன் என்ற அளவிலே—உரையாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கையாடல்கள், ஊழல்கள், ஒழுங்கீனங்கள் இவற்றைப் பற்றி நீங்கள் பேசுகின்றபொழுது மிகுந்த வேதனையடைந்து இருக்கின்ற என்னுடைய கவலையைத் தீர்ப்பதற்கு உங்களுடைய கருத்துக்களை—இன்னபடி நடக்கிறது, இன்னபடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே—திசை தெரியாது திண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்ற எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறைக்கு நான் புதியவன். இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்காக எனக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் அமைச்சர்களைப் பற்றிச் சொல்லாமல், உறுப்பினர்கள் பயனளிக்கின்ற கருத்துக்களைச் சொல்கின்ற வகையில் உரையாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(8) பேரவைத் தலைவரின் விளக்கம்.

பேரவைத் தலைமையின் தீர்ப்பை எதிர்த்து காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பும், அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்காததும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த விவாதத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு சில கருத்துக்களை நான் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். பேரவைத் தலைவர் தீர்ப்பளித்ததை யொட்டி காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்திருக்கிறார்கள், பேரவைத் தலைவருடைய தீர்ப்பை எதிர்த்துச் செய்திருக்கிறார்கள். பேரவைத் தலைவருடைய தீர்ப்பு எவ்வளவு நியாயம், அல்லது நியாயமல்ல என்பது வேறு. இதைப்பற்றி நான் முன்பே தெரிவித்திருக்கிறேன். வக்காலத்து என்ற சொல்லை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுதே பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பேரவைத் தலைவர் ஆளுங்கட்சிக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எந்த அளவிலே இருந்தாலும் பேரவைத் தலைவர் இந்த மன்றத்திலே அனுமதிக்கக்கூடிய சொல் தான் அது என்று தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். பேரவைத் தலைவருடைய தீர்ப்புத்தான் முடிவான தீர்ப்பு; அதற்கு யாரும் எந்தவிதமான எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கக் கூடாது என்று பல விதிமுறைகள் இருக்கின்றன.

'The Chair is the final authority in this matter. Whether a word is parliamentary or unparliamentary has to be decided by the Chair and nobody else.'

'A member cannot give a "ruling" whether a point raised is a point of order or not.'

'There is no appeal against the decision of the Chair whoever might occupy it.'

என்று போட்டிருக்கிறது. மேஸ் பார்லிமெண்டரி ப்ராக்டீஸிலே

'The Speaker's rulings, as already stated, cannot be questioned except on a substantive motion. A member who protests against the ruling of the Speaker commits contempt of the House and the Speaker. The Speaker's decision is equally binding whether given in the House or on a departmental file. He is not bound to give reasons for his decisions. Members cannot criticise directly or indirectly, inside or outside the House, any ruling given, opinion expressed or statement made, by the Speaker.'

என்று இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட விதிமுறைகளை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கின்ற நிலையில், காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள், பேரவைத் தலைவர் தீர்ப்புக் கொடுத்துவிட்டதற்குப் பிறகு, அந்தத் தீர்ப்புச் சரிதானா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பேரவைத் தலைவருடைய தீர்ப்புச